

RIIGI TEATAJA

Nr. 80.

28. septembril 1934.

Nr. 80.

- Art. 661. Eesti ja Ungari vahelise väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni kinnitamise seadus. — Konventsioon ja noodid.
662. Kaitseväelaste palgaseadluse täiendamise seadlus.
663. Kaitseväelaste palgaseadluse muutmise seadlus.
664. Vabariigi Valitsusele alluvate asutiste koosseisude määruse muutmise määrus.
665. Määrus omavalitsuste, ajutiste maavalitsuste ja kultuuriomavalitsuste organite võimupiiride kohta hangete alal.
666. Liha ja lihasaaduste väljaveo määruse muutmise määrus.
667. Kohtuministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisude muutmise määrus.
668. Halliste Ühispangale moratoriumi pikendamise määrus.
669. Eksporteeritavate maiusainete valmistamisel tarvitatud toorainete sisseveotollimaksu tagasimaksmise määruse muutmise määrus.
670. Väljaveetavate piimasaaduste pakkimiseks tarvitatud materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus.
671. Väljaveetava ületöötatud raudpleki valmistamiseks tarvitatud materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus.
672. Väljaveetavate spottide ja kilude valmistamiseks ja pakkimiseks tarvitatud toorainete ja materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus.
673. Eksporteeritavate puuvilltoodete valmistamiseks tarvitatud puuvilla sisseveotollimaksu tagasimaksmise määruse muutmise määrus.
674. Määrus riigi metsadest maaelanike metsamaterjalidega varustamiseks.
675. Telegraafimäärustiku muutmise määrus.
676. Teadaanne Eesti ja Soome kaubandus- ja laevanduslepingu jõusseastumisest.
677. Täiendav teadaanne Eesti-Briti vahelise tsiviil- ja kaubanduslikkudes asjades kohtuliku abiandmise konventsiooni laiendamisest Newfoundlandi kohta.
678. Muudatused ja täiendused Tartu linna elektriijaama elektrivoolu müügitariifides.

661. Eesti ja Ungari vahelise väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni kinnitamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 21. septembril 1934.

§ 1. Tunnustada kinnitatuks Eesti ja Ungari vahelise väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsiooni, kui ka konventsiooni alla kirjutamisel vahetatud noodid, kirjutatud alla Tallinnas, 8. augustil 1934.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva dekreediga konventsiooni kui ka konventsiooni allakirjutamisel vahetatud nootide prantsuskeelsed tekstid ühes nende eestikeelse tõlkega.

Tallinnas, 21. septembril 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller

Välisministri k.t.

Väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsioon Eesti Vabariigi ja Ungari Kuningriigi vahel.

Eesti Vabariigi Riigivanem

ja

Tema Kõrgus Ungari Kuningriigi Regent,

soovides korraldada kohtulikke suhteid mõlema maa vahel selles, mis puutub väljaandmise ja kurjategijate veosse, samuti ka kohtulikku abiandmise kriminaalasjus, otsustasid seks sõlmida konventsiooni ja nimetasid oma täisvolinikkudeks:

Eesti Vabariigi Riigivanem:

Tema Ekstsellentsi härra J. Seljamaa, Välisministri,

Tema Kõrgus Ungari Kuningriigi Regent:

Tema Ekstsellentsi härra Alexander Kish de Nemesker'i, Ungari Erakorralise Saadiku ja Täievolilise Ministri Tallinnas,

kes pärast oma heas ja nõutud vormis leitud täisvolituste vahetamist leppisid kokku järgnevais eeskirjades:

Peatükk I.

Artikkel esimene.

Väljaandmine.

1. Lepinguosalised kohustuvad vastastikku sellekohasel palvel välja andma ühe lepinguosalise territooriumil asuvaid isikuid, keda jälitatakse või kes on süüdi mõistetud teise lepinguosalise harilikkude kohtuasutiste poolt, iga süüteo pärast:

a) kui see süütegu mõlema riigi seaduste järgi võib karistusena kaasa tuua vabadusekaotuse vähemalt üheks aastaks või kui väljanõutavale isikule on mõistetud mõne säärase teo eest kinnipidamiskaristus, mis ületab 6 kuud;

b) kui süütegu on saadatud korda väljaspool palutava riigi territooriumi;

c) kui süüteo jälitamine ei ole reserveeritud palutava riigi seaduste järgi tema enda kohtuasutistele.

2. Väljaandmist lubatakse samuti ka nimetatud süütegude katse või mõne ettevalmistava toimingu või kaassüü pärast, kui nad on karistatavad mõlema lepinguosalise seadusandluse järgi.

Artikkel 2.

Lepinguosalised ei anna välja oma enda kodanikke.

Artikkel 3.

Süüteod, millede pärast väljaandmist ei saa lubada.

Väljaandmist ei lubata:

a) poliitiliste süütegude pärast.

Väljaandmist lubatakse siiski, kuigi süüdlane väidab mõnd poliitilist motiivi või eesmärki, kui tegu, mille pärast väljaandmist palutakse, moodustab peamiselt hariliku süüteo. Palutav riik otsustab vabalt igal erijuhul süüteo iseloomu üle, arvestades asja andmeid; ta võib nõuda paluvalt riigilt kõigi teo koosseisu kohta käivate tarvilikkude seletuste ja tõenduste esitamist.

On kokku lepitud, et poliitiliseks süüteoks ei loeta süütegu, mis saadetud korda või katsutud korda saata mõne riigipea või tema perekonnaliikmete elu või isiku vastu.

b) puhtsõjaväelise iseloomuga süütegude pärast;
c) trükisüütegude pärast otsekoheses mõttes;
d) süütegude pärast tolli-, maksu- ja muude finantsseaduste vastu;
e) süütegude pärast, millede jälitamine võib aset leida ainult kahjusaaaja poole kaebusel, kui ei ole tõendatud, et kahjusaaaja pool on nõudnud jälitamist, või kui ta sellest on loobunud;

f) kui jälitamine või karistus on aegunud ühe lepinguosalise seaduste järgi või selle riigi seaduste järgi, kus süütegu on korda saadetud, enne kui süüdistatav on arreteeritud või ülekuulamiseks välja kutsutud, või kui teda ei saa jälitada või süüdimõistvat otsust täita mõnel muul seaduslikul alusel;

g) kui väljanõutavat isikut jälitatakse palutavas riigis sama süüteo eest või kui süüdistus ta vastu on juba lõpetatud või talle armu antud või ta on süüdi või õigeks mõistatud sama teo eest, välja arvatud juht, kui selle riigi seadusandlus lubab kriminaaltoimetuse uuesti ülesvõtmist uute asjaolude tõttu;

h) süütegude eest, mis moodustavad vähemalt ühe lepinguosalise seaduste järgi üleastumise.

Artikkel 4.

Väljaandmispalve.

1. Väljaandmispalve esitatakse diplomaatilisel teel. Sellele lisatakse juurde algtekstis või tõestatud ärakirjas kas kohtuotsus väljanõutava isiku kohta või arreteerimiskäsk, mis antud mõne kohtu või teise kompetentse ametivõimu poolt, või süüdistusakt. Neis aktides tähendatakse lühidalt süükspandav tegu, tema kvalifikatsioon ja nimetus ja neile lisandatakse paluva riigi kriminaalseaduse õigekstunnustatud tekst, mis käib selle süüteo kohta ja näitab temaga seotud karistust.

2. Kui on tegemist süütegudega omandusõiguse vastu, tähendatakse tegelikult sünnitatud kahju suurus või vastaval korral kahju, mida kurjategija tahtis tekitada.

3. Need tõendavad dokumendid lisatakse juurde kas algupärandis või ärakirjades, mis tõestatud paluva riigi kohtu või mõne muu tema kompetentse ametivõimu poolt. Võimaluse piirides lisandatakse sellele väljanõutava isiku eritunnuste kirjeldus, tema päevapilt või muid andmeid, mis võiksid abistada tema isiku kindlakstegemist.

Artikkel 5.

Tarvitatav keel.

Eelmises artiklis mainitud dokumendid koostatakse paluva riigi ametlikus keeles tema seadustega nõutavas vormis ja varustatakse ametliku pitseriga. Neile lisandatakse palutava riigi ametlikus keeles või prantsuse keeles, või mõnes muus keeles, mille suhtes lepinguosalised on kokku leppinud,

tõlge, mis tehtud või õigeks tunnustatud kas kompetentse ametivõimu või paluva riigi vannutatud või ametliku tõlgi poolt, kes need varustab oma allkirja ja pitsoriga.

Artikkel 6.

Täiendavad seletused.

Kui tekib kahtlus küsimuses, kas jälitamise objekti moodustav süütegu kuulub käesoleva konventsiooni eeskirjade alla, nõutakse paluvalt riigilt seletusi ja lubatakse väljaandmist ainult siis, kui antud seletused on küllal-dased nende kahtluste kõrvaldamiseks.

Artikkel 7.

Abinõud väljaandmise kindlustamiseks.

Niipea kui saabub väljaandmispalve, millele juurde lisatud artiklites 4 ja 5 ettenähtud aktid, võtab palutud riik tarvitusele kõik vajalikud abinõud, et kindlustada väljanõutava isiku kättesaamist ja ära hoida tema põgenemist, välja arvatud juht, kui väljaandmine näib juba ette vastuvõtmatuna.

Artikkel 8.

Ajutine arreteerimine.

1. Kiiretel juhtudel võib väljanõutavat isikut ajutiselt arreteerida iga posti või telegraafi teel edasiantud teadaande põhjal enne väljaandmispalve esitamist, tingimusel, et selles teadaandes oleks tähendatud arreteerimiskäsk või kohtuotsus kui ka süütegu. Selle teadaande võib paluva riigi kohus või asjaomane ametivõim adresseerida vahenditult palutava riigi asjaomasele ametivõimule.

2. Kummagi lepinguosalise asjaomased ametivõimud võivad isegi säärase teadaandeta asuda iga isiku ajutisele arreteerimisele, kes on avastatud nende territooriumil ja kelle isikukirjeldus teise lepinguosalise ametivõimude poolt teatatud või kes vastavates bulletäänides või registrites sissekantud politsei poolt tagaotsitavana.

3. Ametivõim, kes mõne isiku arreteerinud, vastavalt teisele ja kolmandale lõikele, informeerib sellest viivitamata ametivõimu, kes on seda arreteerimist palunud, või ametivõimu, kes seda isikut jälitab vastavalt politsei bulletäänides või registrites avaldatud teatele, ära tähendades samal ajal tema kinnipidamise kohta.

4. Kui 15 päeva jooksul arvates kuupäevast, mil see teade vastavalt eeltoodud eeskirjadele on saadetud, teine lepinguosaline ei teata, et nõutakse arreteeritud isiku väljaandmist, võib teda vabastada.

Artikkel 9.

1. Kui väljaandmispalvet, millele juurde lisatud artiklites 4 ja 5 loendatud tõendavad dokumendid, ei ole saadud kuue nädala jooksul, arvates päevast, mil saadeti eelmise artikli kolmandas lõikes ettenähtud arreteerimisteadaanne, võib arreteeritud isiku vabastada.

2. Juhul kui kooskõlas artikliga 6 palutakse täiendavaid seletusi, võib arreteeritud isiku samuti vabastada, kui neid seletusi ei ole antud palutavale riigile tema poolt kindlaksmääratud sobiva tähtaja jooksul. Seda tähtaega võib motiveeritud palvel pikendada, kuid ilma et ajutise arreteerimise kogu kestus võiks ületada kaht kuud.

Artikkel 10.

Mitme riigi poolt esitatud väljaandmispalve.

1. Kui väljaandmist palutakse samuti mõne kolmanda riigi või mitme teise riigi poolt, siis võib palutav lepinguosaline eelistada mõne kolmanda või mõne muu riigi väljaandmispalvet, kui ta on arvamisel, et see eelistamine rahuldab paremini kuritegevuse vastu võitlemise huvisid.

2. Need eeskirjad ei puuduta kohustusi, mis kumbki lepinguosaline riik varem endale võtnud teiste riikide suhtes.

Artikkel 11.

Väljaandmise edasilükkamine.

1. Kui väljanõutavat isikut jälitatakse või kui ta on süüdi mõistetud palutava riigi territooriumil mõne muu süüteo pärast kui see, mis põhjustas väljaandmispalve, või kui teda seal peetakse kinni muudel motiividel, võib tema väljaandmist edasi lükata kuni jälitamiste lõpetamiseni või, tema süüdimõistmise korral, kuni karistuse ärakandmiseni, või kuni vabastamiseni karistusest, või jälle kuni tema kinnipidamine, mis tingitud muudest põhjustest, on lõppenud.

2. See edasilükkamine ei takista väljaandmisküsimuse viivitamatut otsustamist.

Artikkel 12.

Väljanõutava isiku ajutine väljaandmine.

Kui artikli 11 esimeses lõikes nimetatud väljaandmise edasilükkamisel võiks paluva riigi seaduste järgi olla tagajärjeks aegumine või muid tähtsamaid takistusi jälitamisele, võib, kui erilised kaalutlused seda ei takista, lubada väljanõutava isiku ajutist väljaandmist tingimusel, et väljaantu saadetakse tagasi niipea, kui on lõpetatud paluvas riigis uurimistoimingud, milleks isik ajutiselt välja nõutud.

Artikkel 13.

Väljaandmise õiguse piirid.

1. Väljaantud isikut ei saa jälitada ega süüdi mõista riigis, kellele väljaandmist lubati, ega välja anda mõnele kolmandale riigile teiste enne tema väljaandmist kordasaadetud süütegude pärast peale nende, mille pärast tema väljaandmist lubati.

2. Niisuguste enne väljaandmist toimepandud süütegude eest võib väljaantud isikut jälitada, karistada või mõnele kolmandale riigile välja anda ainult:

a) kui riik, kes lubas väljaandmist, nõustub sellega hiljem. Seda nõusolekut ei saa keelata, kui väljaandmine kõnesolevate süütegude pärast on käesolevas konventsioonis ette nähtud. Kurjategija väljaandnud riik võib nõuda, et nõusolekut palutaks kujul, nagu see ette kirjutatud väljaandmispalve suhtes, ühes artiklites 4 ja 5 loendatud tõendavate dokumentidega;

b) kui nimetatud isik kõigi takistuste puudumisest hoolimata ei lahkus selle riigi territooriumilt, kellele ta välja anti, 30 päeva jooksul pärast seda, kui tema üle kohus peetud, ja süüdimõistmise korral pärast oma karistuse ärakandmist või armuandmist, või kui ta sinna omal vabal tahtel hiljem tagasi tulnud;

c) kui väljaantud isik palub omal vabal tahtel enda üle kohtumõistmist või on valmis kandma karistust.

Lõige c ei käi artiklis 3 loendatud süütegude kohta.

3. Riik, kellele anti nõusolek väljaandmiseks, vastavalt lõikele 2 a, informeerib teist riiki selle palvel jälitamise lõpptulemustest, saates talle kohtuotsusest tõestatud ärakirja.

Artikkel 14.

Kurjategijate transiit.

1. Kui mõne kurjategija väljaandmine teostub ühe lepinguosalise ja mõne kolmanda riigi vahel, lubab teine lepinguosaline sellekohasel palvel tema vedu läbi oma territooriumi.

2. Väljaandmisloa kohta käivad eeskirjad on samuti maksvad ka selle transiidi kohta.

3. Transiit teostatakse palutava lepinguosalise ametnikkude abil tingimustel ja viisil, mis tema poolt kindlaks määratakse.

4. Kui kolme kuu jooksul, arvates päevast, mil paluvat riiki väljaandmisloast informeeriti, viimane ei esita tõendust transiidi-nõusoleku kohta riigilt, kelle territooriumi kaudu väljanõutud isikut tuleb vedada, tühistub väljaandmisloa.

Peatükk II.

Kriminaalasjus kohtulik abiandmine.

Üldeeskirjad.

Artikkel 15.

1. Lepinguosalised annavad kriminaalasjus teineteisele vastastikku kohtulikke abi. Nad lasevad nimelt kätte toimetada kriminaalprotsessi puutuvaid akte nende territooriumil asuvatele isikutele, teevad uurimistoiminguid, nagu tunnistajate ja ekspertide ülekuulamine, kohtulik konstateerimine, läbiotsimiste toimetamine, esemete aresti alla panemine, ning saadavad teineteisele vastastikku kohtulikke akte ning asitõendusi.

2. Kohtulikust abiandmisest kriminaalasjus võib keelduda:

a) kui on tegemist palutava lepinguosalise mõne kodaniku jälitamisega või süüdimõistmisega, kes asub selle lepinguosalise territooriumil;

b) kui mõne tunnistaja või eksperdi ettekutses on eriti esile toodud ilmutata jäämise seaduslikud tagajärjed, mis seisnevad karistuses või kulude maksmises, või sundusliku ettetoomise või arreteerimise mandaadis;

c) kui tegemist käesoleva konventsiooni artikli 3 punktides a—d ja g loendatud süütegudega;

d) kui palutava lepinguosalise seadused seda ei luba.

Palutav pool informeerib teist poolt kättetoimetamise või kohtuliku erinõude täitmise keeldumisest viivitamata, teatades temale selle motiivid.

3. Kohtuliku abiandmise palve saadetakse edasi diplomaatilisel teel. Eriti kiiretel juhtudel, mil igasugune ajakaotus võiks kriminaaltoimetuse tulemustesse halvavalt mõjuda, võivad jälitavad ametivõimud pöörduda vahenditult palutava lepinguosalise vastavate ametivõimude poole, kas selleks et saavutada kurjategija arreteerimist või tema isiku kindlakstegemist või et kindlustada koduse läbiotsimise tulemusi või süüteoosemete või asitõenduste aresti alla panekut.

Kui palutud ametivõim ei ole kompetentne, saadab ta ametlikul teel kohtuliku erinõude oma riigi asjaomasele ametivõimule, teatades sellest samal ajal paluvalle ametivõimule.

Tõlkesse puutuvad artikli 5 eeskirjad on samuti maksvad ka selle palve ja temale lisandatud dokumentide kohta.

4. Kriminaalasjus kohtuliku abiandmise palvele antakse käik pidades kinni selle riigi seadusest, kelle territooriumil palutud protsessitoiming peab aset leidma. Sellekohaseid protokolle paluva riigi ametlikku keelde ei tõlgita.

Artikkel 16.

Teise lepinguosalise territooriumil asuvate isikute kohtu ette kutsumine ja ilmumine.

1. Kui käimasolevas kriminaalprotsessis ühe lepinguosalise kohtus loetakse tarvilikuks või soovitavaks teise lepinguosalise territooriumil asuva mõne tunnistaja või eksperdi ilmumine, kutsuvad need kohtud neid ette diplomaatilisel teel. Palutava riigi asjaomased ametivõimud lasevad neile kätte toimetada kohtukutsed, jättes neile vabaduse ilmuda kohtu ette või mitte.

2. Tunnistaja või eksperdi kohtu ette ilmumise kulud kannab paluv riik. Kohtukutsele tähendatakse summa, mis lubatakse tunnistajale või eksperdile tee- ja päevarahana, kui ka avansisumma, mida palutav riik talle võib anda, tagasimaksu arvel paluva riigi poolt, niipea kui kohtu ette kutsutav isik teatab, et ta on nõus kohtu kutsele järgnema.

3. Ühtki tunnistajat või eksperti, vaatamata ta kodakondsusele, kes asub ühe lepinguosalise territooriumil ja kes esimeses lõikes ettenähtud kutsel ilmub vabatahtlikult teise lepinguosalise kohtu ette, ei võida seal jälitada või arreteerida ei varemate süütegude eest või süüdimõistmistest põhjal, ega ka kaassüü ettekäändel tegudes, mis on selle protsessi aineks, kus ta esineb.

4. Need isikud kaotavad siiski selle soodustuse, kui nad ei lahku omal vabal tahtel paluva riigi territooriumilt 15 päeva jooksul arvates ajast, mil nende kohalolek kohtutes ei ole enam vajalik.

5. Kui esimese lõike kohaselt ettekutsutud tunnistajat peetakse kinni palutava riigi territooriumil, võib tema ilmumist paluda kohustusel, et ta saadetakse sinna tagasi nii pea, kui võimalik. Säärast palvet võib tagasi lükata ainult erilistel kaalutlustel, nimelt kui ettekutsutud kinnipeetav on kindlasti selle vastu.

6. Samuti lubatakse ülaltähendatud tingimustel mõnel kolmandal maal kinnipeetava isiku vedu edasi-tagasi läbi ühe lepinguosalise territooriumi, kui teine lepinguosaline leiab kasulikuks teda vabastada mõne jälititava isikuga või teda tunnistajana üle kuulata.

Artikkel 17.

Asitõenduste üleandmine.

1. Kummagi lepinguosalise ametivõimud annavad sellekohasel palvel teineteisele vastastikku üle esemed, mida mõni süüdistatav on enesele muretsenud oma süüteoga või mis võiksid olla asitõendusteks, ning seda ka juhudel, mil need kuuluksid aresti alla panemisele või konfiskeerimisele.

2. Kui need esemed on süüdistatava valdamisel tema väljaandmise või transiidi ajal, antakse need võimalust mööda edasi samal ajal, kui teostub väljaandmine või transiit. Nende üleandmine teostub ka juhul, kui väljaandmist ei saa lubada või teostada süüdistatava surma või põgenemise tõttu. Üleandmisele kuuluvad samuti kõik esimeses lõikes tähendatud esemed, mida süüdistatav on võinud peita palutaval maal ja mis ehk hiljem avastatakse.

3. On siiski reserveeritud õigused, mis kolmandad isikud võiksid olla omandanud kõnealuseile esemeile, millised sel juhul pärast protsessi lõppu tuleb nii pea, kui võimalik, ja kuludeta palutavale riigile tagasi anda.

4. Riik, kellelt on palutud esimeses ja teises lõikes tähendatud esemete üleandmist, võib neid ajutiselt kinni pidada, kui ta loeb neid tarvilikuks mõne kriminaaluurimise jaoks. Samuti võib ta neid edasi andes enesele jätt õiguse nende tagasisaamiseks samal otstarbel, kohustudes neid omakorda tagasi andma nii pea, kui võimalik.

Artikkel 18.

Kohtuotsuste ja karistusregistritest väljavõtete vastastikune teadustamine.

1. Lepinguosalisel kohustuvad teineteisele vastastikku iga aasta lõpul diplomaatilisel teel teadustama seadusjõusse astunud süüdimõistvad kohtuotsused või väljavõtted kõigist lõplikkudest kohtuotsustest, sealhulgas tingimisi kohtuotsused, mis nende kohtuvõimud on teinud teise lepinguosalise kodanikkude kohta, niivõrd kui nad kantakse jõusolevate seaduste järgi nende karistusregistritesse. Artikli 3 lõigetes a—d ja h nimetatud süüteoed ja ülestumised jäetakse neist teadaannetest välja.

2. Samuti teadustavad nad teineteisele edaspidistest otsustest, mis puutuvad nimetatud kohtuotsustesse ja mis kantud karistusregistritesse.

3. Ühe lepinguosalise ametivõimud, kelle ülesandeks karistusregistrite pidamine, annavad teise lepinguosalise ametivõimudele nende diplomaatilisel teel saadetud palvel tasuta informatsiooni erijuhtude kohta karistusregistrite alusel.

Artikkel 19.

Kriminaalasjus kohtuliku abiandmise kulud.

1. Väljaandmisalvest või mõnes muus kriminaalasjas kohtulikust abiandmisest tekkinud kulud jäävad selle lepinguosalise kanda, kelle territooriumil nad on tekkinud.

2. Erandi moodustavad, peale artikli 16 teises, viiendas ja kuuendas lõikes nimetatud kulude, igasuguste ekspertiiside kulud, samuti ka kulud, mis tekkinud palutava riigi territooriumil kinnipeatavate isikute kohtu ette kutsumisest või ilmumisest. Need kulud maksab paluv riik tagasi. Samuti jäävad paluva riigi kanda kulud, mis tekkinud artiklis 12 mainitud isikute ajutisest väljaandmisest ja tagasisaatmisest, ning transiidi ja ülalpidamise kulud läbi vahepealsete territooriumide, mis tekkinud isikute kohta, kelle ajutist väljaandmist või väljasaatmist on lubatud.

Peatükk III.

Artikkel 20.

Lõppeeskirjad.

1. Käesolev konventsioon, mis koostatud prantsuse keeles, ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse Budapestis nii pea, kui võimalik.

2. Tema astub jõusse kolm kuud pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist ja jääb jõusse seniks, kuni üks lepinguosalistest ei ole teisele kuus kuud ette teatanud oma kavatsusest seda lõpetada.

Selle tõenduseks on täisvolinikud kirjutanud alla käesolevale konventsioonile ja selle kinnitanud oma pitseritega.

Tehtud kahes eksemplaris, Tallinnas, 8. augustil 1934.

(L. S.) J. Seljamaa.

(L. S.) Alexander Kish de Nemesker.

Tallinnas, 8. august 1934.

Härra Minister,

Alla kirjutades täna Ungari Kuningriigi ja Eesti Vabariigi vahelisele väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsioonile, on mul au teha oma Valitsuse nimel ettepanek Teie Ekstsellentsile, et võetaks tarvitusele lepinguosaliste riikide poolt kokkulepitud keelena saksa keel konventsiooni artiklites 5 ja 15 ettenähtud tõlgeteks.

Võtke vastu, härra Minister, minu kõrgema lugupidamise väljendused.

Allkiri S. de Kish.

Tema Ekstsellents

Härra J. Seljamaa,

Välisminister,

Tallinnas.

Tallinnas, 8. august 1934.

Härra Minister,

Oma kirjaga tänasest kuupäevast Teie Ekstsellents lahkesti pani ette võtta tarvitusele saksa keel keelena, mille kasutamises on lepitud kokku Eesti ja Ungari vahel tõlgeteks, mis ette nähtud artiklites 5 ja 15 väljaandmise ja kriminaalasjus kohtuliku abiandmise konventsioonis meie kahe riigi vahel ja millele meie praegu alla kirjutasime.

Arvestades eelpooltoodut, on mul au teatada Teie Ekstsellentsile, et Eesti Valitsus võtab omaks Kuningliku Valitsuse ettepaneku.

Võtke vastu, härra Minister, minu kõrgema lugupidamise väljendused.

J. Seljamaa.

Tema Ekstsellents

Härra A. Kish de Nemesker,

Ungari Erakorraline Saadik

ja Täievoliline Minister

Tallinnas.

**Convention d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale
entre le Royaume de Hongrie et la République d'Estonie.**

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie
et

Le Président de la République d'Estonie,

désireux de régler les rapports judiciaires entre les deux Etats en ce qui concerne l'extradition et le transport des criminels ainsi que l'assistance judiciaire en matière pénale, ont décidé de conclure à cet effet une convention et ont nommé comme plénipotentiaires:

Son Altesse Sérénissime le Régent du Royaume de Hongrie:

Son Excellence Monsieur Alexandre Kish de Nemesker, Envoyé
Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de Hongrie à Tallinn,

Le Président de la République d'Estonie:

Son Excellence Monsieur Julius Seljamaa, Ministre des Affaires
Etrangères,

Lesquels, après avoir procédé à l'échange de leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Chapitre premier.

Article premier.

Extradition.

1. Les Parties Contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur demande, les personnes se trouvant sur le territoire de l'une d'elles et poursuivies ou condamnées par les instances judiciaires ordinaires de l'autre Partie, pour toute infraction:

a) si cette infraction d'après les lois des deux Etats peut entraîner une peine privative de liberté d'une année au moins ou si la personne réclamée a été condamnée pour un tel fait à une peine privative de liberté dépassant six mois;

b) si l'infraction a été commise hors du territoire de l'Etat requis;

c) si la poursuite de l'infraction n'est pas réservée par les lois de l'Etat requis à ses propres instances judiciaires.

2. L'extradition sera également accordée pour la tentative desdites infractions pour un acte préparatoire ou pour complicité, lorsqu'ils sont punissables d'après la législation des deux Parties Contractantes.

Article 2.

Les Parties Contractantes n'extraderont pas leurs propres nationaux.

Article 3.

Infractions pour lesquelles l'extradition ne peut être accordée.

L'extradition ne sera pas accordée:

a) pour des infractions politiques;

Elle sera accordée alors même que le coupable alléguerait un motif ou un but politique, si le fait pour lequel elle est demandée, constitue principalement un délit commun. L'Etat requis appréciera librement, dans

chaque cas particulier, le caractère de l'infraction, selon les faits de la cause; il pourra exiger de l'Etat requérant la production de tous les renseignements et justifications nécessaires sur l'état de fait.

Il est entendu qu'il ne sera pas considérée comme infraction politique l'infraction commise ou tentée contre la vie ou personne d'un Chef d'Etat ou des membres de sa famille.

- b) pour les infractions d'ordre purement militaire;
- c) pour les infractions de presse proprement dites;
- d) pour les infractions aux lois de douane, d'impôts et autres lois financières;

- e) pour les infractions dont la poursuite ne peut avoir lieu que sur plainte de la partie lésée, s'il n'est pas vérifié que la partie lésée a demandé la poursuite ou si elle y a renoncé;

- f) si la poursuite ou la peine est prescrite d'après les lois de l'une des Parties Contractantes, ou d'après les lois de l'Etat où l'infraction a été commise, avant que l'inculpé ait été arrêté ou assigné à l'interrogatoire ou si l'on ne peut le poursuivre ou exécuter la condamnation pour d'autres motifs légaux;

- g) si l'individu réclamé est poursuivi dans le pays requis pour la même infraction, ou s'il a déjà été mis hors de cause ou gracié, condamné ou acquitté pour le même fait, à moins que la législation de ce pays ne permette la remise de la procédure pénale par suite de faits nouveaux;

- h) pour les infractions formant, selon les lois au moins de l'une des deux Parties Contractantes, une contravention.

Article 4.

Demande d'extradition.

1. La demande d'extradition sera faite par voie diplomatique. On y joindra en original ou en expédition authentique, soit un jugement rendu contre la personne réclamée, soit un mandat d'arrêt émanant d'un tribunal ou d'une autre autorité compétente, soit un acte de mise en accusation. Ces actes indiqueront brièvement le fait incriminé, sa qualification et dénomination, et seront accompagnés du texte certifié conforme de la loi pénale de l'Etat requérant applicable à l'infraction et indiquant la peine qu'elle entraîne.

2. Lorsqu'il s'agit d'infractions contre la propriété, il sera indiqué le montant du dommage réellement causé, ou, le cas échéant, de celui que le malfaiteur a voulu causer.

3. Ces pièces à l'appui seront jointes en original ou en copies légalisées par le tribunal ou par toute autre autorité compétente de l'Etat requérant. Dans la mesure du possible il y sera joint les signalement de la personne réclamée, sa photographie, ou d'autres données pouvant servir à établir son identité.

Article 5.

Langue à employer.

Les documents mentionnés à l'article précédent seront rédigés dans la langue officielle de l'Etat requérant dans la forme requise par les lois de celui-ci et munis de sceau officiel. Ils seront accompagnés des traductions dans la langue officielle de l'Etat requis ou dans la langue française ou dans une autre langue convenue entre les Etats contractants, faites ou

attestées conformes soit par l'autorité compétente soit par un interprète de l'Etat requérant qu'il soit assermenté ou officiel et qui les munira de sa signature et de son cachet.

Article 6.

Explications complémentaires.

S'il y a doute sur la question de savoir si l'infraction faisant l'objet de la poursuite rentre dans les prévisions de la présente convention, des explications seront demandées à l'Etat requérant et l'extradition ne sera accordée que lorsque les explications fournies seront de nature à écarter ces doutes.

Article 7.

Mesures en vue d'assurer l'extradition.

Dès l'arrivée de la demande d'extradition accompagnée des actes prévus aux articles 4 et 5, l'Etat requis prendra toutes les mesures nécessaires pour s'assurer de la personne réclamée et pour prévenir son évasion, à moins que l'extradition n'apparaisse d'avance inadmissible.

Article 8.

Arrestation provisoire.

1. En cas d'urgence, la personne réclamée pourra être mise provisoirement en détention, même avant que la demande d'extradition a été présentée, sur tout avis transmis par la poste ou par le télégraphe, à condition qu'il soit fait mention d'un mandat d'arrêt ou d'une sentence et qu'en même temps l'infraction y soit indiquée. Cet avis pourra être adressé directement par le tribunal ou l'autorité compétente de l'Etat requérant à l'autorité compétente de l'Etat requis.

2. Les autorités compétentes de chacune des Parties Contractantes pourront procéder même à défaut d'un pareil avis, à l'arrestation provisoire de tout individu découvert sur leur territoire et signalé par les autorités de l'autre Partie, ou inscrit comme recherché par la police dans leurs bulletins ou registres respectifs.

3. L'autorité qui a procédé à l'arrestation d'un individu conformément aux alinéas 1 et 2 en informe sans retard l'autorité qui a demandé cette arrestation ou bien l'autorité par laquelle cet individu est poursuivi d'après l'avis publié dans les bulletins ou registres de police, en indiquant en même temps l'endroit de sa détention.

4. Si, dans un délai de quinze jours, à partir de la date où cette information a été expédiée conformément aux dispositions ci-dessus, l'autre Partie Contractante ne fait pas savoir que l'extradition de l'individu arrêté sera demandée, celui-ci pourra être mis en liberté.

Article 9.

1. Si la demande d'extradition, accompagnée des pièces à l'appui énumérées aux articles 4 et 5, n'a pas été reçue, dans un délai de six semaines, à compter du jour où la communication d'arrestation prévue par l'alinéa 3 de l'article précédent a été expédié, la personne arrêtée pourra être mise en liberté.

2. Dans le cas où des explications complémentaires auraient été demandées conformément à l'article 6, la personne arrêtée pourra également être libérée, si ces explications n'ont pas été données à l'Etat requis dans

le délai convenable qu'il a fixé. Ce délai pourra sur demande motivée être prolongé, sans toutefois que la durée totale de l'arrestation provisoire puisse dépasser deux mois.

Article 10.

Demande d'extradition présentée par plusieurs Etats.

1. Si l'extradition est demandée également par un Etat tiers, soit par plusieurs autres Etats, la Partie requise pourra préférer la demande d'extradition de l'Etat tiers ou de l'un des autres Etats, s'il estime que cette préférence satisfait mieux les intérêts de la justice répressive.

2. Ces dispositions ne portent pas atteinte aux engagements pris antérieurement par l'un des Etats Contractants vis-à-vis d'autres Etats.

Article 11.

Ajournement de l'extradition.

1. Si l'individu réclamé est poursuivi ou s'il a été condamné sur le territoire de l'Etat requis pour une infraction autre que celle qui a motivé la demande d'extradition, ou bien s'il s'y trouve en détention pour d'autres motifs, son extradition pourra être différée, jusqu'à ce que les poursuites soient terminées, ou, en cas de sa condamnation, jusqu'à ce qu'il ait subi sa peine ou qu'il en ait obtenu la remise, ou bien que sa détention, occasionnée par d'autres motifs, soit terminée.

2. Cet ajournement n'empêchera pas de statuer sans délai au sujet de l'extradition.

Article 12.

Remise temporaire de l'individu réclamé.

Si l'ajournement de l'extradition mentionnée à l'alinéa 1 de l'art. 11 pouvait cependant avoir comme effet, d'après les lois de l'Etat réquerant la prescription ou d'autres entraves importantes à la poursuite, on pourra accorder la remise temporaire de l'individu réclamé, à moins que des considérations spéciales ne s'y opposent et à la condition que l'extradé soit renvoyé aussitôt que dans l'Etat réquerant les actes de l'instruction, pour lesquels l'individu a été temporairement réclamé, seront terminés.

Article 13.

Limites au droit d'extradition.

1. L'individu extradé ne pourra être poursuivi ni condamné dans l'Etat auquel l'extradition a été accordée ni livré à un pays tiers, pour des infractions (commises avant son extradition) autres que celle pour laquelle son extradition a été accordée.

2. Pour ces infractions commises avant l'extradition, l'individu extradé pourra être poursuivi, puni ou livré à un pays tiers seulement:

a) si l'Etat qui avait accordé l'extradition y consent ultérieurement. Ce consentement ne saurait être refusé si l'extradition pour les infractions en question est prévue par la présente Convention. L'Etat qui a extradé le malfaiteur pourra exiger que le consentement soit demandé dans la forme prescrite pour la demande d'extradition avec les pièces à l'appui énumérées aux art. 4 et 5;

b) si ledit individu n'a pas quitté, nonobstant le manque de tout empêchement, dans un délai de 30 jours de territoire de l'Etat auquel il a

été extradé après y avoir été jugé et en cas de condamnation après y avoir subi sa peine ou après y avoir été gracié ou s'il y est retourné par la suite de son plein gré;

c) si la personne extradée demande spontanément à être jugée ou à subir sa peine.

L'alinéa c ne sera pas applicable aux infractions énumérées à l'article 3.

3. L'Etat auquel fut accordé le consentement à l'extradition conformément à l'alinéa 2 a) informera l'autre Etat sur sa demande du résultat final de la poursuite en lui envoyant une copie légalisée du jugement.

Article 14.

Transit des criminels.

1. Si l'extradition d'un malfaiteur a lieu entre l'une des Parties Contractantes et un tiers Etat, l'autre Partie accordera, sur demande, son transport à travers son territoire.

2. Les dispositions relatives à l'autorisation d'extradition s'appliquent également à ce transit.

3. Le transit sera effectué par les agents de la partie requise, dans les conditions et par la voie qu'elle déterminera.

4. Si dans le délai de trois mois, à partir du jour où l'Etat requérant a été informé que l'extradition fut accordée, celui-ci ne produit pas la preuve du consentement au transit de la part de l'Etat à travers le territoire duquel l'individu réclamé doit être transporté, l'autorisation d'extradition sera nulle.

Chapitre II.

Article 15.

Assistance judiciaire en matière pénale. Dispositions générales.

1. En matière pénale, les Parties Contractantes se prêteront réciproquement assistance judiciaire. Elles feront notamment signifier les actes de procédure pénale à des personnes se trouvant sur leur territoire, procéderont aux actes d'instruction tels que l'audition des témoins et des experts, le constat judiciaire, les perquisitions et les saisies d'objets, et elles se remettront réciproquement les actes judiciaires et les pièces à conviction.

2. L'assistance judiciaire en matière pénale pourra être refusée:

a) s'il s'agit de la poursuite ou de la condamnation d'un sujet de la Partie requise qui se trouve sur le territoire de cette Partie;

b) si la citation d'un témoin ou d'un expert fait prévaloir les conséquences légales de la noncomparution consistant en une peine ou une imposition de frais, ou bien un mandat d'amener ou d'arrêt;

c) s'il s'agit d'une des infractions énumérées aux pointes a—d et g de l'article 3 de cette Convention;

d) si les lois de la Partie requise s'y opposent.

La Partie requise informera l'autre Partie sans retard, du refus de la signification ou de la commission rogatoire, en lui communiquant les motifs.

3. La demande d'assistance judiciaire sera transmise par voie diplomatique. Dans des cas d'extrême urgence où toute partie de temps pourrait risquer de compromettre le résultat de la procédure pénale, les autorités poursuivantes pourront saisir directement les autorités compétentes de la Partie requise, soit afin d'obtenir l'arrestation d'un malfaiteur ou en faire constater l'identité, soit pour assurer le résultat d'une visite domiciliaire ou la saisie de corps d'infraction et des pièces à conviction.

En cas d'incompétence de l'autorité réquise, celle-ci transmettra, par voie officielle, la commission rogatoire à l'autorité compétente de son Etat et en informera simultanément l'autorité requérante.

Les dispositions de l'art. 5 concernant la traduction s'appliquent aussi à la demande et aux pièces qui y sont annexées.

4. Il sera donné suite à la demande d'assistance judiciaire en matière pénale en observant les lois de l'Etat sur le territoire duquel l'acte de procédure demandé doit avoir lieu. Les procès-verbaux y relatifs ne seront pas traduits dans la langue officielle de l'Etat requérant.

Article 16.

Citation et comparution des personnes se trouvant sur le territoire de l'autre Etat contractant.

1. Si, dans une cause pénale pendante devant les tribunaux d'un des Etats contractants, la comparution d'un témoin ou d'un expert, se trouvant sur le territoire de l'autre Etat contractant, est jugée nécessaire ou désirable, les tribunaux les citent par la voie diplomatique. Les autorités compétentes de l'Etat requis leur font notifier l'assignation en leur laissant la liberté d'y comparaître ou non.

2. Les frais de la comparution d'un témoin ou expert seront supportés par l'Etat requérant. L'assignation indiquera la somme à allouer au témoin ou expert à titre de frais de voyage et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'Etat requis pourra lui faire, à charge de remboursement par l'Etat requérant, aussitôt que la personne citée déclarera vouloir se rendre à l'assignation.

3. Aucun témoin ou expert, quelle que soit sa nationalité, se trouvant dans les pays de l'une des Parties Contractantes et qui, sur l'assignation prévue à l'alinéa 1, comparaitra volontairement devant les tribunaux de l'autre Partie, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminels antérieurs, ni sous prétexte, de complicité dans les faits faisant objet du procès où il figure.

4. Ces personnes perdront toutefois cet avantage, si elles ne quittent pas, de leur propre gré, le territoire de l'Etat requérant dans les 15 jours du moment où leur présence devant les instances judiciaires n'était plus nécessaire.

5. Si le témoin cité d'après l'alinéa 1 se trouve en détention sur le territoire de l'Etat requis, sa comparution pourra être demandée sous l'engagement qu'il y sera renvoyé le plus tôt possible. Une pareille demande ne pourra être refusée à moins de considérations spéciales, notamment si le détenu cité s'y oppose expressément.

6. Sera de même accordé, dans les conditions énoncées ci-dessus, le transport, aller et retour, par le territoire de l'une des Parties Contractantes d'un individu détenu dans un pays tiers que l'autre Partie Contractante jugerait utile de confronter avec un individu poursuivi ou d'entendre comme témoin.

Article 17.

Remise des pièces à conviction.

1. Les autorités des deux Parties Contractantes se remettront réciproquement, sur demande, les objets qu'un inculpé s'est procuré par son

infraction, ou bien qui peuvent servir de pièces à conviction, et cela même dans les cas où ils seraient passibles de saisie ou de confiscation.

2. Si les objets se trouvent en possession de l'inculpé lors de son extradition ou de son transit, ils seront autant que faire se pourra, remis en même temps que se fera l'extradition ou le transit. Leur remise aura lieu même dans le cas où l'extradition ne pourrait être accordée ou effectuée par suite de la mort ou de l'évasion de l'inculpé. Elle comprendra également tous les objets, indiqués à l'alinéa 1, que le prévenu aurait cachés dans le pays requis et qui seraient découverts ultérieurement.

3. Sont toutefois réservés les droits que des tiers auraient acquis sur les objets en question, lesquels dans ce cas devront, le procès fini, être rendus le plus tôt possible et sans frais à l'Etat requis.

4. L'Etat auquel la remise des objets, indiqués aux alinéas 1 et 2, aura été demandée, pourra les retenir provisoirement, s'il les juge nécessaires pour une instruction criminelle. Il pourra de même en les transmettant se réserver leur restitution pour le même but, en s'obligeant à les retourner, à son tour, dès que faire se pourra.

Article 18.

Communications des sentences de condamnation et des extraits du casier judiciaire.

1. Les Parties Contractantes s'engagent à se communiquer réciproquement par voie diplomatique à la fin de chaque année les condamnations passées en force de chose jugée ou les extraits de toutes sentences définitives y compris les sentences conditionnelles prononcées par leurs autorités judiciaires contre les ressortissants de l'autre Partie, pour autant qu'elles soient inscrites, d'après les lois en vigueur, dans leurs casiers ou registres judiciaires. Les infractions et contreventions mentionnées dans les alinéas a—d et h de l'article 3 seront exclues de ces communications.

2. Elles se communiqueront également les décisions ultérieures concernant lesdites sentences et inscrites au casier ou dans les registres judiciaires.

3. Les autorités d'une des Parties Contractantes chargées de la tenue des casiers ou registres judiciaires, fourniront gratuitement aux autorités de l'autre Partie, sur leur demande, adressée par voie diplomatique, des informations basées sur des casiers ou registres judiciaires concernant des cas particuliers.

Article 19.

Frais d'assistance judiciaire en matière pénale.

1. Les frais occasionnés par la demande d'extradition, ou de toute autre assistance judiciaire en matière pénale, seront à la charge de la Partie sur le territoire de laquelle ils ont été occasionnés.

2. Font exception, outre les frais mentionnés à l'alinéa 2, 5 et 6 de l'article 16 les indemnités pour les expertises de toute nature, de même que les frais occasionnés par la citation ou comparution des personnes se trouvant en détention sur le territoire de l'Etat requis. Ces dépenses seront remboursées par l'Etat requérant. Seront de même à la charge de l'Etat requérant les frais occasionnés par l'extradition temporaire et le retour des personnes mentionnées dans l'article 12, de même que les frais du transit et d'entretien, à travers les territoires intermédiaires, des individus dont l'extradition ou la remise temporaire aura été accordée.

Chapitre III.

Article 20.

Dispositions finales.

1. La présente Convention, rédigée en langue française sera ratifiée et les ratifications seront échangées le plus tôt possible à Budapest.

2. Elle entrera en vigueur 3 mois après l'échange des ratifications et restera en vigueur tant que l'une des Parties Contractantes n'aura pas fait connaître à l'autre, six mois d'avance, son intention d'en faire cesser les effets.

En foi de quoi les plénipotentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs sceaux.

Fait en double exemplaire à Tallinn, le 8 août 1934.

Kish.

J. S.

Tallinn, le 8 août 1934.

Monsieur le Ministre,

En procédant aujourd'hui à la signature de la Convention d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale entre le Royaume de Hongrie et la République d'Estonie, j'ai l'honneur au nom de mon Gouvernement de proposer à Votre Excellence de considérer l'allemand comme la langue dont l'usage est convenu entre les Etats Contractants pour les traductions prévues aux articles 5 et 15 de la Convention.

Veillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma très haute considération.

(signature).

Son Excellence

Monsieur J. Seljamaa,
Ministre des Affaires Etrangères.
Tallinn.

Tallinn, le 8 août 1934.

Monsieur le Ministre,

Par Sa lettre en date de ce jour Votre Excellence a bien voulu me proposer de considérer l'allemand comme la langue dont l'usage est convenu entre l'Estonie et la Hongrie pour les traductions prévues aux articles 5 et 15 de la Convention d'extradition et d'assistance judiciaire en matière pénale entre nos deux pays que nous venons de signer.

En prenant acte de ce qui précède, j'ai l'honneur de porter à la connaissance de Votre Excellence que le Gouvernement estonien fait sienne la proposition du Gouvernement Royal.

Veillez agréer, Monsieur le Ministre, les assurances de ma très haute considération.

(signature).

Son Excellence

Monsieur A. Kish de Nemesker,
Envoyé Extraordinaire et Ministre
Plénipotentiaire de Hongrie
à Tallinn.

662. Kaitseväelaste palgaseadluse täiendamise seadlus.

Antud Riigivanema poolt 21. septembril 1934.

Alus: Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse § 4 (RT 18 — 1934).

I.

Kaitseväelaste palgaseadlus (RT 28 — 1932 art. 228, RT 33 ja 84 — 1933 art. 242 ja 616, RT 25 ja 41 — 1934 art. 183 ja 363) täiendatakse § 3¹ järgmises redaktsioonis:

§ 3¹. Riigivanema käsunduskindral saab palka selle palgaastme normi järgi, millisesse palgaastmesse kuulus ametikoht, millisel ta teenis viimati siseriigis enne Riigivanema käsunduskindrali ametikohale määramist.

II.

Käesolevat seadlust kohaldatakse arvates 1. septembrist 1934.

III.

Käesolev seadlus hakkab maksma avaldamisega.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

P. Lill

Kaitseminister.

663. Kaitseväelaste palgaseadluse muutmise seadlus.

Antud Riigivanema poolt 21. septembril 1934.

Alus: Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse (RT 18 — 1934) § 4.

I.

Kaitseväelaste palgaseadluse §§ 14¹ ja 24¹ (RT 84 — 1933 art. 616) muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 14¹. Ohvitseride teenistuskäigu seadluse § 121 p. 4 või § 122 p. 3 (RT 85 — 1931 art. 644) korras ametikohalt vabastatud ja madalamapalgalise ametikohale määratud, samuti samas korras ametikohalt vabastatud ja ilma ametikohata tegelikku kaitseväeteenistusse jäetud ohvitseridele makstakse ametikohalt vabastamise päevast arvates kolme aasta jooksul edasi palka selle ametikoha palgaastme järgi, milliselt ametikohalt nad eeltähendatud korras vabastati.

§ 24¹. Koosseisu vähendamise või ametikoha kaotamise tõttu madalamapalgalisele ametikohale üle viidud või ilma ametikohata tegelikku kaitseväeteenistusse jäetud üleajateenijale makstakse ametikohalt vabastamise päevast arvates kolme aasta jooksul edasi palka selle ametikoha palgaastme alusel, milliselt ametikohalt ta eeltähendatud põhjustel vabastati.

II.

Käesolevat seadlust kohaldatakse kõigi nende suhtes, kes selles seadluses tähendatud põhjustel on vabastatud ametikohalt pärast 31. augusti 1933.

III.

Käesolev seadlus hakkab maksma avaldamisega.

IV.

Käesoleva seadluse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Kaitseväelaste palgaseadluse täiendamise seadlus (RT 84 — 1933 art. 616).

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

P. Lill

kindral-major

Kaitseminister.

664. Vabariigi Valitsusele alluvate asutiste koosseisude määruse muutmise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 21. septembril 1934.

Alus: Riigi eelarve tasakaalustamise, eramajanduse korraldamise ning tööpuiduse vastu võitlemise seaduse § 2 (RT 27 — 1934).

§ 1. Vabariigi Valitsusele alluvate asutiste koosseisude määruse muutmise määrus Haridus- ja sotsiaalministeeriumi alal (RT 27 — 1931) muudetakse ja muudatus pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

Koosseisu suurendatakse:

Ministeeriumi kantselei.

	Liik.	Arv.	Kuupalk.
Vanem arveametnik	a	1	75.—

Koolivalitsus.

Riigikaitsealase kasvatus- ja õpetuse nõunik	a	1	Palk kooli- nõunikku- tasude sea- duse järgi.
--	---	---	--

§ 2. Käesolev määrus hakkab maksma 1. septembrist 1934.

Peaminister K. Päts.

Haridus- ja sotsiaalminister N. Kann.

Majandusminister K. Selter.

Riigisekretär K. Terras.

665. Vabariigi Valitsuse määrus omavalitsuste, ajutiste maavalitsuste ja kultuuromavalitsuste organite võimupiiride kohta hangete alal.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 26. septembril 1934.

Alus: Riigi hangete seaduse § 5 (RT 57 — 1934).

§ 1. Hangete teostamisel Riigi hangete seaduses ja viimase alusel antavates määrustes ettenähtud Vabariigi Valitsuse või ministri otsustamisele kuuluvaid küsimusi lahendab: omavalitsuses — vastav linna-, alevi- või vallavalitsus, ajutises maavalitsuses — ajutine maavalitsus ja kultuuromavalitsustes — kultuurvalitsus.

Hangete teostamisel Riigi hangete seaduses ja viimase alusel antavates määrustes ettenähtud ministeeriumi valitsuse või osakonna juhataja ülesandeid täidavad: Tallinna ja Tartu linnaomavalitsustes osakonna juhatajad — linnavalitsuse liikmed, teistes omavalitsustes, samuti ajutistes maavalitsustes ja kultuuriomavalitsustes täidavad neid ülesandeid: vastavad linna-, alevi- või vallavalitsused, ajutised maavalitsused ja kultuurivalitsused.

Erandina kahe eelmise lõike eeskirjadest vähem- või valikpakkumise komisjoni otsus kuulub kinnitamisele (Riigi hangete seaduse §§ 48 ja 65) vastava linnapea, alevivanema, vallavanema, ajutise maavalitsuse esimehe või kultuurivalitsuse esimehe poolt. Komisjoni otsused, mis Hangete seaduse järgi kuuluvad ministeeriumi valitsuse või osakonna juhataja kinnitamisele, kinnitab Tallinna ja Tartu linnaomavalitsuses vastav osakonna juhataja — linnavalitsuse liige.

§ 2. Käesolev määrus hakkab maksma 1. oktoobrist 1934.

Peaminister K. Päts.

Siseminister K. Einbund.

Riigisekretär K. Terras.

666. Liha ja lihasaaduste väljaveo määruse muutmise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 19. septembril 1934.

Alus: Tapamajade ja lihajärelevaatuse seaduse § 30 (RT 108 — 1923).

Liha ja lihasaaduste väljaveo määruse § 7 (RT 96 — 1928) muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

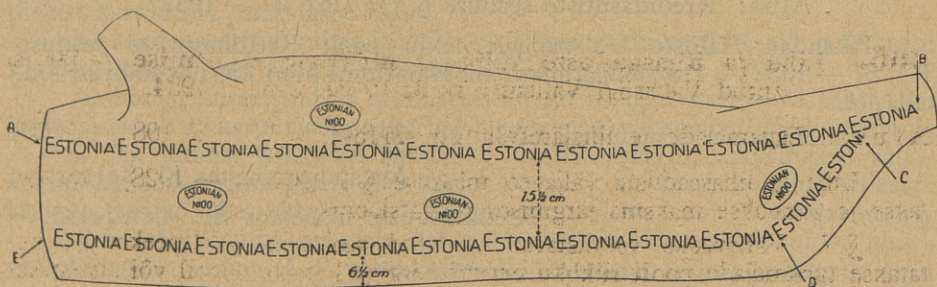
§ 7. Väljaveoks valmistatud soolatud seaküljed või peekon varustatakse tapamajade poolt riikliku eristumärgiga kas värvi abil või sissepõletamise teel. Eristumärgiks on allolev ovaalikujuuline tempel, mille pikkus on 8,5 sm ja laius 5 sm. Tempel sisaldab ülemisel äärel sõna „Estonian“ ja alumisel äärel tapamaja registreeritud numbri. Iga seakülg varustatakse nelja sarnase templiga, nagu allpoololeval joonisel tähendatud.

Peale nimetatud eristumärgi varustatakse peekoni küljed erimärgiga, milleks on sõna

ESTONIA

See erimärk, mille tähed peavad vastama eeltoodud kujule ja suurusle, põletatakse peekoni küljele niivõrd selgesti, et kiri oleks loetav ka pärast peekoni külje suitsetamist. Peekoni külg varustatakse kahe erimärgi reaga, nagu see alloleval joonisel näidatud (I rida A—B ja II rida E—D—C). Peekoni külje seljapeki serva ja märgi E—D—C rea vahe olgu $6\frac{1}{2}$ sm ja märgi ridade E—D—C ja A—B vahe $15\frac{1}{2}$ sm, kusjuures A—B ja E—D read peavad jooksma roobastikku.

Peaminister K. Päts.

Põllutööminister N. Talts.

Riigisekretär K. Terras.

667. Kohtuministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisude muutmise määrus.

Antud Kohtuminiistri poolt 17. septembril 1934.

Alus: Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse §§ 4 ja 6 (RT 27 — 1927) ja Vabariigi Valitsuse poolt 12. septembril 1928 ülemääraste riigiteenijate koosseisude ja tasude määramiseks vastu võetud juhtnöörid (RT 76 — 1928).

Kohtuministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseis (RT 27 — 1934 art. 228) muudetakse, arvates 1. septembrist 1934, järgmiselt:

Ametinimetused	Arv	Palk kuus kr.	Lisatasud	Kellele vahenditult allub
Suurendatakse: Keskasutis.				
Käskjalg	1	60.—	Võimaluse kor- ral korter, kü- te, valgustus	Kantselei
Kojamees	1	60.—	Korter, küte, valgustus	„

Kohtuminister Joh. Müller.

Kantseleidirektor O. Treufeldt.

668. Halliste Ühispingale moratooriumi pikendamise määrus.

Antud Majandusministri poolt 22. septembril 1934.

Alus: Krediitasutiste seaduse § 115 (RT 31 — 1932).

Pikendan Halliste Ühispingale minu poolt Krediitasutiste seaduse (RT 31 — 1932) § 115 põhjal antud moratooriumi kuni 25. novembrini s. a. kella 11.

Tallinnas, 22. septembril 1934. Nr. 7715-J.

Majandusminister K. Selter.

Krediitasutiste inspektor Ed. Vendelin.

669. Eksporteeritavate maiusainete valmistamisel tarvitatud toorainete sisseveotollimaksu tagasimaksmise määruse muutmise määrus.

Antud Majandusministri poolt 21. septembril 1934.

Alus: Tolliseadustiku § 235 (RT 45/46 — 1923).

I.

Eksporteeritavate maiusainete valmistamisel tarvitatud toorainete sisseveotollimaksu tagasimaksmise määruse (RT 89 — 1932) § 4 muudetakse ja pannakse maksuma järgmises redaktsioonis:

§ 4. Eksporteeritud maiusainete pakkimiseks tarvitatud inglisiinaga kaetud pleki igalt kilogrammilt makstakse tagasi 0,04 krooni.

II.

Käesolev määrus hakkab maksuma avaldamisega.

21. septembril 1934. Nr. T. 13352.

Majandusminister K. Selter.

Tööstusosakonna direktor O. Hinto.

670. Väljaveetavate piimasaaduste pakkimiseks tarvitatud materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus.

Antud Majandusministri poolt 21. septembril 1934.

Alus: Tolliseadustiku § 235 (RT 45/46 — 1923).

§ 1. Piimatööstustel on õigus saada tagasi sisseveotollimaksu välismaalt sissetoodud materjalidelt, mis nad tarvitanud oma väljaveetavate piimasaaduste pakkimisel.

Sisseveotollimaksu tagasimaksmine toimub alljärgnevates paragrahvides ette nähtud korras ja tingimustel.

§ 2. Oma piimasaaduste väljaveol peab piimatööstus need üles andma läbilaskvale tolliasutusele revideerimiseks Tolliseadustikus ette nähtud üldises korras, avaldama ülesandekirjas palve, et temale tagasi makstaks sisseveotollimaks piimasaaduste pakkimisel tarvitatud materjalide eest ja ülesandekirjale lisama spetsifikatsiooni täpsete andmetega kauba kohta.

§ 3. Tolliasutus revideerib väljaveetavad piimasaadused Tolliseadustikus ette nähtud üldises korras, kindlaks määrates ja märkides revideerimisakti piimasaaduste: liigi, kastide arvu, karpide arvu ja kaalu igas kastis ja karpide materjali liigi.

§ 4. Väljaveetud piimasaadustelt, mis pakitud inglistinaga kaetud plekist karpidesse, makstakse tagasi:

a) kondenseeritud piima igalt kastilt 15 senti, kui kastis sisaldub 48 karpi kaaluga (karbid ühes sisuga) vähemalt 23,2 kilogrammi;

b) homogeniseeritud ja steriliseeritud koore igalt kastilt 10 senti, kui kastis sisaldub 48 karpi kaaluga (karbid ühes sisuga) vähemalt 10,5 kilogrammi;

c) 30. juunist k.a. kuni käesoleva määruse maksmahakkamiseni välja veetud kondenseeritud piima igalt kastilt 30 senti, kui kastis sisaldub 48 karpi kaaluga (karbid ühes sisuga) 23,2 kilogrammist alates kuni 25 kilogrammini.

§ 5. Tolliasutus arvutab tööstusele tagasimaksmisele kuuluva sisseveotollimaksu summa (§ 4) ja maksab selle tööstusele üldiste määruste järgi, mis ette nähtud summade tagasimaksmise asjus. Kokkuleppel tööstusega võib sisseveotollimaksu tagasimaksmine sündida ka perioodiliselt mitme eksporteeritud saadetise eest koos.

§ 6. Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

§ 7. Käesoleva määruse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Väljaveetava kondenseeritud piima pakkimiseks tarvitatud materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus (RT 107 — 1933).

21. septembril 1934. Nr. T. 10.383.

Majandusminister K. Selter.

Tööstusosakonna direktor O. Hinto.

671. Väljaveetava ületöötatud raudpleki valmistamiseks tarvitatud materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus.

Antud Majandusministri poolt 21. septembril 1934.

Alus: Tolliseadustiku § 235 (RT 45/46 — 1923).

§ 1. Plekitööstustel on õigus saada tagasi sisseveotollimaksu välismaalt sissetoodud materjalidelt, mis nad tarvitanud oma väljaveetava ületöötatud raudpleki valmistamisel.

Sisseveotollimaksu tagasimaksmine toimub alljärgnevates paragrahvides ette nähtud korras ja tingimustel.

§ 2. Oma ületöötatud raudpleki väljaveol peab plekitööstus selle üles andma läbilaskvale tolliasutisele revideerimiseks Tolliseadustikus ette nähtud üldises korras, avaldama ülesandekirjas palve, et temale tagasi makstaks sisseveotollimaks ületöötatud raudpleki valmistamisel tarvitatud materjalide eest ja ülesandekirjale lisama spetsifikatsiooni täpsete andmetega kauba kohta.

§ 3. Tolliasutis revideerib väljaveetava ületöötatud raudpleki Tolliseadustikus ette nähtud üldises korras, kindlaks määrates ja märkides revideerimisakti kõik andmed, mis vajalikud sisseveotollimaksu tagasimaksmiseks.

§ 4. Väljaveetud ületöötatud: s.o. värvitud, trükitud ja lakitud raudpleki iga netto-kilogrammilt makstakse tagasi sisseveotollimaksu: a) plekilt, mille valmistamiseks tarvitati eraldi nimetamata raudplekki paksusega kuni 1 mm (incl.) — 2,5 senti; b) plekilt, mille valmistamiseks tarvitati inglistinaga kaetud raudplekki — 4 senti.

§ 5. Tolliasutis arvutab plekitööstusele tagasimaksmisele kuuluva sisseveotollimaksu summa (§ 4) ja maksab selle plekitööstusele üldiste määruste järgi, mis ette nähtud summade tagasimaksmise asjus. Kokkuleppel plekitööstusega võib sisseveotollimaksu tagasimaksmine sündida ka perioodiliselt mitme eksporteeritud saadetise eest koos.

§ 6. Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

§ 7. Käesoleva määruse maksmahakkamisega kaotab maksvuse Väljaveetava ületöötatud raudpleki valmistamiseks tarvitatud materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus (RT 52 — 1934).

Nr. T. 13.353.

Majandusminister K. Selter.

Tööstusosakonna direktor O. Hinto.

672. Väljaveetavate sprottide ja kilude valmistamiseks ja pakkimiseks tarvitatud toorainete ja materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmise määrus.

Antud Majandusministri poolt 21. septembril 1934.

Alus: Tolliseadustiku § 235 (RT 45/46 — 1923).

§ 1. Kalatööstustel on õigus saada tagasi sisseveotollimaksu välismaalt sissetoodud toorainetelt ja materjalidelt, mis nad tarvitanud oma väljaveetavate sprottide ja kilude valmistamisel ja pakkimisel.

Sisseveotollimaksu tagasimaksmine toimub alljärgnevates paragrahvides ette nähtud korras ja tingimustel.

§ 2. Oma sprottide ja kilude väljaveol peab kalatööstus need üles andma läbilaskvale tolliasutisele revideerimiseks Tolliseadustikus ette nähtud üldises korras, avaldama ülesandekirjas palve, et temale tagasi makstaks sisseveotollimaks sprottide või kilude valmistamiseks ja pakkimiseks tarvitatud toorainete ja materjalide eest ja ülesandekirjale lisama spetsifikatsiooni täpsete andmetega kauba kohta.

§ 3. Tolliasutus revideerib väljaveetavad sprotid ja kilud Tolliseadustikus ette nähtud üldises korras, kindlaks määrates ja märkides revideerimisakti sprottide või kilude: karpide keskmise kaalu ühes sisuga (brutto), karpide arvu, karpide materjali liigi ja sprottide karpide etiketipaberi liigi.

§ 4. Väljaveetud sprottidelt ja kiludelt, mis pakitud inglisiinaga kaetud plekist karpidesse, makstakse tagasi:

a) iga 100 karbi õlis konserveeritud sprottidelt, mille keskmine brutto-kaal ei ole alla 410 grammi ja mis varustatud lakkpaberist etiketiga — 1,20 kr.;

b) iga 100 karbi õlis konserveeritud sprottidelt, mille keskmine brutto-kaal ei ole alla 215 grammi ja mis varustatud lakkpaberist etiketiga — 0,65 kr.;

c) iga 100 karbi õlis konserveeritud sprottidelt, mille keskmine brutto-kaal ei ole alla 170 grammi ja mis varustatud lakkpaberist etiketiga — 0,60 kr.;

d) iga 100 karbi soolatud ja vürtsitatud kiludelt, mille keskmine brutto-kaal ei ole alla 430 grammi — 0,30 krooni;

e) iga 100 karbi soolatud ja vürtsitatud kiludelt, mille keskmine brutto-kaal ei ole alla 215 grammi — 0,25 krooni.

§ 5. Tolliasutus arvutab tööstusele tagasimaksmisele kuuluva sisseveotollimaksu summa (§ 4) ja maksab selle tööstusele üldiste määruste järgi, mis ette nähtud summade tagasimaksmise asjus. Kokkuleppel tööstusega võib sisseveotollimaksu tagasimaksmine toimuda ka perioodiliselt mitme eksporteeritud saadetise eest koos.

§ 6. Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

§ 7. Käesoleva määruse maksamahakkamisega kaotab maksvuse Määrus eksporteeritavate sprottide ja kilude valmistamiseks ja pakkimiseks tarvitatud toorainete ja materjalide sisseveotollimaksu tagasimaksmiseks (RT 84 — 1932).

21. septembril 1934. Nr. T. 13.351.

Majandusminister K. Selter.

Tööstusosakonna direktor O. Hinto.

673. Eksporteeritavate puuvilltoodete valmistamiseks tarvitatud puuvilla sisseveotollimaksu tagasimaksmise määruse muutmise määrus.

Antud Majandusministri poolt 24. septembril 1934.

Alus: Tolliseadustiku § 235 (RT 45/46 — 1923).

I.

Eksporteeritavate puuvilltoodete valmistamiseks tarvitatud puuvilla sisseveotollimaksu tagasimaksmise määruse (RT 5 — 1933) § 4 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 4. Iga 100 kilogrammi netto eksporteeritud puuvilltoodetelt makstakse tagasi sisseveotollimaksu:

a) korrutamata või korrutatud lõngalt	11,00 krooni
b) pleegitamata puuvillkangastelt	10,50 „
c) pleegitatud puuvillkangastelt	10,50 „
d) värvitud või trükitud puuvillkangastelt	10,50 „
e) puuvillvatilt	11,50 „
f) kammimise või kraasimise sugetistelt	10,50 „

II.

Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

Nr. T. 13237.

Majandusminister K. Selter.

Tööstusosakonna direktor O. Hinto.

674. Määrus riigi metsadest maaelanike metsamaterjalidega varustamiseks.

Alus: Metsaseaduse § 189.

§ 1. Väljaspool linnade ja alevite piire asuvaile maaelanikele (MS § 194) müüakse metsa ja metsamaterjale:

1) taksihinnaga:

a) Metsaseaduse § 194 ette nähtud ostjaskonnale tule- või loodusõnnetuste tagajärjel hävinud ehitiste uuendamiseks või ajajooksul vananenud elumaja ja lauda uutega asendamiseks, kui ostjal omal ehitusemetsa ei ole ja hävinud või vananenud ehitiste ülesehitamine ilma riikliku abita on raskenдатud;

b) väljaspool linnade ja alevite piire ja ehituse- ning suvituspiirkondi rajatavaile põllumajanduslikele, aianduslikele, käsitöö-, kalanduse- ja eluasemekohtadele elumaja ja lauda püstitamiseks, kui krundil viimased puuduvad ja ehitusemetsa ei ole;

c) elukutselistele kalameestele paatide ehitamiseks ja parandamiseks;

2) kohalise müügihinnaga — MS § 194 ette nähtud tingimustel ja ostjaskonnale kõikide tarviduste rahuldamiseks, kui piiratud enampakkumist ei ole ette nähtud või kui piiratud enampakkumisel ei saanud kõiki nõudeid rahuldada või kui vajadus on kiire iseloomuga;

3) piiratud enampakkumiselt või selle keskmise enampakkumise hinnaga — MS § 194—202 ette nähtud korras ja tingimustel;

4) enampakkumiselt — või keskmise turu-, kokkuleppe- või erisortimentide hinnaga, kui ostjad ei vasta p.p. 1—3 nõudeile või ei soovi p.p. 1—3 nimetatud soodustatud müügi viise ja tingimusi kasutada või kui maksvais seadusis on ette nähtud erandid (MS § 188 p. 3).

§ 2. Surnud, kasvujõuetuseni rikutud, kuivanud, tuulemurtud-heidetud puude, sekvestreeritud materjalide, metsamajanduslikel põhjusil maharaiutud puude ja hooldamisraiate materjalide hinda võib metsaülem tarbe korral alandada taksitabelis ette nähtud määral.

§ 3. Paragrahv esimeses p.p. 1—3 korras metsamaterjalide müümisel uute ehitiste püstitamiseks ja kalameestele paatide ehitamiseks ja parandamiseks pannakse maksma alljärgnevad normid:

a) talundeile suurusega üle 8 hekt. (kõlblikku maad):

elumaja püstitamiseks kuni 70 tm tarbem.

lauda „ 45 „ „

ja teiste kõrvalruumide ehitamiseks „ 30 „ „

b) väikekohtadele suurusega 8 kuni 3 hekt. (kõlblikku maad):

elumaja püstitamiseks kuni 50 tm tarbem.

lauda „ 30 „ „

ja teiste kõrvalruumide ehitamiseks „ 20 „ „

c) kohtadele suurusega 3 hekt. ja vähem:

elumaja püstitamiseks „ 50 „ „

d) elukutselistele kalameestele kuni 6 tm tarbepuud uue paadi ehitamiseks ja kuni 2 tm paadi parandamiseks.

Nummerdatud puudena või maapinna suuruse järgi ehitusematerjali müümisel arvutatakse kõik sortimendid selle hinna liigi järgi, millega müüakse ehitusetarbepuu (taksihind, kohalik müügihind j.n.e.).

§ 4. Eelmises paragrahvis nimetatud normide piires metsa ja metsamaterjalide müüki teostab kohalik metsaülem:

a) põlise pidamise õigusega riigirentnikele, Riigimaade põliseks tarvitamiseks ja omanduseks andmise või Maakorralduse seaduse alusel kinnistatud või müüdud maakohtade omanikele, võttes arvesse asukohal olevaid hooned ja metskonnas leiduvaid või teisalt saadud andmeid koha suuruse, olemasolevate hoonete, uute hoonete vajaduse j.n.e. kohta;

b) teistele maaomanikele ja era ning omavalitsuse maa põlisepidamise õigusega kasutajale kohaliku vallavalitsuse, asunduskomisjoni või Maakorralduse asutuse kirjaliku tunnistuse põhjal, kus ära tähendatakse: maaomaniku või põlisekasutaja nimi, koha suurus hektaarides (kõlblik maa), asukoht ja nimetus, olemasolevad hooned, nende suurus ja seisukord, missugused uued hooned on tarvilised, kui palju nende püstitamiseks ehitusematerjale vajatakse ja kas kergendatud tingimustel ehitusematerjali müük on tarviline.

Niisama müüakse elukutselistele kalameestele paatide ehitamiseks ja parandamiseks ehitusematerjale kohalise vallavalitsuse tunnistuse põhjal, kus peab ära tähendatama materjali tarvitaja nimi, elukoht, vajalise materjali hulk ja kas kergendatud tingimustel ehitusematerjali müük on tarviline.

§ 5. Kui metsa või metsamaterjale § 3 nimetatud normide piires soovitakse osta harilikel müügi- ja maksutingimusi — piiratud enampakkumiselt kohalise müügihinnaga või kohalise piiratud enampakkumise keskmise hinnaga ja mitte üle 70 tm, majapidamise kohta aastas, siis ei ole vallavalitsuse tunnistuse nõudmine tarviline.

Paragrahv 1 p. 4 tähendatud hindadega ja harilikel maksutingimusi sünnib metsa ja metsamaterjali müük MS § 194 nimetatud maaelanikele üldisel alusel, ilma kitsendusega; samuti on maksev erikord nende riigi rendimaade metsade müügi kohta, mis kuuluvad likvideerimisele koha päraldistena (M. t. m. § 94 ja järgmised).

§ 6. Maaelanikele uute ehitiste püstitamiseks ja kalameestele paatide ehitamiseks müüdava metsa või metsamaterjali hind tasutakse: $\frac{1}{3}$ ostuhinnast lepingu allakirjutamisel, kuna $\frac{2}{3}$ ostuhinna tasumist ostja soovil võimaldada 3 aasta jooksul iga aasta võrdses osas.

Ehitiste püstitamisel asunduskomisjoni ettevõttel, või kui asunduskomisjon võtab kohapidajale väljaantava ehitusemetsa hinna tasumise enda peale, tasub asunduskomisjon metsahinna vastavale metsaülemale ühe aasta jooksul, arvates väljaveoloo andmisest. Sel juhul võib väljaveoloo väljaandmisel terve ostuhind võlgu jääda ning sellelt võlalt intresse ei arvata.

Metsa ja metsamaterjali müügihind kantakse riigi tuludesse, valmismaterjalide müügi korral võib võlgu jääda ainult metsa kännuraha, kuna ülestöötamise- ja administratsioonikulud tasutakse ühes esimese kolmandiku ostuhinnaga ja kantakse RMT arvele.

§ 7. Paragrahv 6 kohaselt metsa või metsamaterjali müümisel võlgjäänud summa peale võetakse ostjalt sellekohane võlakohustus, millele võlgnik ja vähemalt kaks käendajat alla kirjutanud. Allkirjad tõestab metsaülem või vastav omavalitsus. Käendajaiks võivad olla põlisepidamise õigusega riigirentnikud, kinnisvara omanikud ja teised vastutusvõimelised isikud.

§ 8. Võla pealt maksab ostja 6% viivituseraha aastas, kusjuures võlg ja pikendus arvatakse väljaveoloo andmise päevast.

Kui ostja ei täida võlakohustuse tingimusi ja aasta osamaksud tähtjaks tasumata jätab, on müüjal enne tähtaega õigus asuda kogu võla sissenõudmisele, kas võlgnikult või käendajailt.

Võlgniku sellekohasel palvel võib riigimaade ja metsade valitsus looduslike õnnetuste korral (viljalkaldus, rahe- ja tulekahjud j.n.e.) ja muudel

erakorralistel juhtudel ilma viivituserahata kõiki maksutähtpäevi ühe aasta võrra edasi lükata, sellekohast märkust võlakohustusele kandes, millele võlgnik ja käendajad alla kirjutavad.

§ 9. Maaelanikel, kes eeloleval talvisel metsatööstuse hooajal soovivad taksihinnaga ja soodustatud maksutingimusil metsa või metsamaterjale saada, tuleb hiljemalt 1. juuliks vastava sooviavaldusega esineda kohalisele metsaülemale, juurde lisades nõutavaid tõendusi (vallavalitsuse tunnistus j.n.e.).

Hiljem esitatud sooviavaldused võetakse arvesse ainult siis, kui seda võimaldavad kasutamiseks ette nähtud metsa tagavarad ja kui see ei takista metsakasutamise eelarve teiste osade täitmist, vastasel korral jääb nende rahuldamine järgmiseks aastaks.

Soovitud metsamaterjale antakse välja vastavate sooviavalduste esitamise järjekorras kuni 1. detsembrini iga aasta.

Kui avalduste esitajad seks ajaks soovitud metsamaterjale pole välja võtnud, antakse need välja olenematult avalduste esitamise järjekorrast. Esitatud sooviavaldused rahuldatakse ainult riigi metsade kinnitatud kasutusnormide ja lubatud etteraiumiste piires.

Märkus. Käesoleval aastal metsamaterjalide saamiseks sooviavalduste esitamise viimaseks tähtpäevaks on 15. november.

§ 10. Soodustatud tingimusil metsaostjate suhtes on maksvad kõik metsa-ostutingimused, välja arvatud tagatise nõudmine ja käesolevas määruses ettenähtud erandid.

Raiekohtade puhastamine ja teiste müügitingimuste täitmine kindlustatakse ülestöötatud metsamaterjalidega, milliseid müüja võib MS § 170 alusel võõrandada riigi nõudmiste katteks.

§ 11. Igas metskonnas peetakse soodustatud metsamüükide kohta registrit, kus kantakse sisse: metsamaterjalide ostja ees- ja perekonnanimi, talu nimetus ja asukoht, mis ostarbeks, kui palju, missuguse hinnaga ja millal metsamaterjal müüdud ja ostuhinna tasumise tähtajad.

§ 12. Kehvemaile elanikele võib metsaülem tasuta välja anda vastava omavalitsuse tunnistuse põhjal kuni 30 rm ühe perekonna kohta aastas metsa-alust risu, surnud ja roispuid, kande, oksi ja metsahooldamisraideilt saadavaid hagu, kui neile ei leidu ostjaid.

§ 13. Alla keskmise turuhinna või soodustatud maksutingimusil metsamaterjalide ostjad võivad neid tarvitada ainult müügilepingus ette nähtud otstarbeks.

Ilma müüja loata metsamaterjalide edasiandmisel, müümisel või teiseks otstarbeks tarvitamisel, talitatakse Metsaseaduse § 193 kohaselt.

§ 14. Käesoleva määruse maksamahakkamisega kaotavad maksvuse:

1. Põllutöoministri juhtnõõrid Metsaseaduse § 197 käsitlemiseks, sama seaduse § 225 põhjal (RT 8/9 — 1924).

2. Määrus maaelanike metsamaterjalidega varustamiseks riigi metsast (RT 42 — 1931).

3. Asunikkudele ehitusmaterjali müügi määrus (RT 107 — 1931).

4. Ehitusekruntide väljaandmise juhtnõõride § 12 (RT 85 — 1933).

15. septembril 1934. Nr. 1001-21.

Põllutöominister N. Talts.

Riigimaade ja metsade valitsuse direktor J. Luik.

675. Telegraafimäärustiku muutmise määrus.

Antud Teedeministri poolt 20. septembril 1934.

A l u s: Posti, telegraafi, telefoni ja raadio seaduse § 12 p. 1 (RT 24 — 1930).

I.

Telegraafimäärustiku (RT 53 — 1927, 78 — 1929, 26 — 1930, 46 — 1930, 74 — 1931, 86 — 1931, 106 — 1931, 18 — 1932, 69 — 1932, 97 — 1932, 33 — 1933, 81 — 1933, 107 — 1933) §§ 20, 28, 40, 47, 58 ja 104² muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

20. 1) Telegrammide kirjutamiseks on lubatud järgmised kirjamärgid:

Tähed: A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, Ä, Å, Å või Å, Ñ, Ö või Ö ja Ü.

Numbrid: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Kirjavahemärgid: punkt (.), koma (,), koolon (:), küsimärk (?), apostroof ('), sidekriips või kriipsuke (-), klambrid (), murrukriips (/) ja allakriipsutus (_).

2) Kordusmärk on lubatud, kuid see antakse üle x-tähena. Ka rooma numbrid on lubatud, kuid need antakse üle araabia numbritena. Kui aga telegrammi saatja rooma või ka araabia numbrite puhul soovib informeerida aadressaati, et tegemist on rooma numbritega, peab ta kirjutama vastavate numbrite ette sõna „rooma“.

28. 1) Eriaadressi eest võetakse maksu telegraafitariifi kohaselt. Maks arvatakse kalendriaasta või -poolaasta eest.

Maksuvabalt võivad kasutada eriaadresse riigi- ja omavalitsusasutised ning välisriikide diplomaatilised esindused, kui nende riikidega on lepitud kokku maksust loobumise üle vastastikkuse alusel.

Postivalitsus avaldab riigi- ja omavalitsusasutiste telegrammide eriaadressid üldiseks teadmiseks Riigi Teataja Lisas.

2) Eriaadressi ei või tarvitada rahasaaja nimetusena telegraafilistes posttransfertides, jooksvate arvete sisse- ja väljamaksukaartidel ning ülekannetes.

3) Kui eriaadressi omanik soovib oma telegrammide kättetoimetamist eriaegadel erikohtadesse, maksab ta eriaadressi maksu iga ülesantud koha pealt.

Ühtlasi ta annab allkirja, et ta ei esine nõudmisega postiametkonna vastu sel juhul, kui mitme aadressi ülesandmise tõttu tema telegrammide kättetoimetamine peaks hilinema. Samasuguse allkirja annavad ka maksuvabade eriaadresside omanikud.

40. Lihtkeelsetes telegrammides sisalduvad numbrite rühmad, tähtedest või ka tähtedest ning numbritest koosnevad kaubandusmärgid loetakse nii mitmeks sõnaks, kui mitu korda nad sisaldavad 5 numbrit või tähte, kusjuures ülejääk loetakse uueks sõnaks. Tähed ä, å või å, ö või ö, ü ja ch loetakse igaüks kahe tähe eest.

47. Punktid, komad, koolonid, sidekriipsud ja murrukriipsud loetakse igaüks ühe numbrit või ühe tähe eest rühmas, milles need leiduvad. Seesama maksab ka tähtede või numbrite kohta, mis aadressis maja numbrit juurde lisatakse (näit. 15 A või 15-a, 15—3 või 15³), isegi sel korral, kui see aadress leidub telegrammi tekstis või allkirjas. Murrukriipsud majade numbri ei käi maksu alla. Kui numbritele lisatakse tähed, loetakse need igaüks ühe tähe eest, näiteks: ütluses 25^{es} loetakse 4 märki ja ütluses 2000^{al} — 6 märki.

Apostroofi abil lahutatud või sidekriipsuga ühendatud tähed või sõnad loetakse igaüks omaette sõnaks, kusjuures iga apostroof või sidejoon ise samuti loetakse eraldi sõnaks (vt. ka § 46 p. d), kui saatja on nõudnud nende märkide üleandmist.

58. Kojuviidav telegramm väljastatakse adressaadile. Adressaadi kättesaadamatuse puhul võidakse telegramm väljastada tema perekonna täiskasvanud liikmeile, igale tema teenistuses seisvale isikule, tema üürnikele või pererahvale, maja või võõrastemaja uksehoidjale (uksehoidja puudumisel võõrastemajas aga võõrastemaja peremehele või selle asemikule), arvatud välja juhud, kui adressaat on kirjalikult määranud erivolniku, või kui saatja nõuab väljastamist adressaadi enese kätte. Viimasel juhul peab telegramm kandma maksulist ametmärget =MP= ehk „Adressaadi enda kätte“. See märges kirjutatakse sihtasutises lühendamatu telegrammi aadressi ette, kusjuures asutus annab tarvilikud juhatused telegrammikandjale.

Telegrammid väljastatakse allkirja vastu sellekohaseil kviitungeil. Allkirjad peavad olema loetavad. Allkirjad peab tehtama tindiga või tintpliatsiga. Allkirjas peab tähendatud olema vastuvõtja perekonnanimi (liignimi) ja eesnimi või eesnime esimene täht.

73. Väljastamata telegrammid (ka nõudmiseni adresseeritud telegrammid) hoitakse adressaadi ootel kuni 6 nädala möödumiseni, arvates päevast, millal telegramm sihtasutisse jõudis. Laevadele adresseeritud raadiotelegrammide jaoks on ooteaeg 7 päeva, millist ooteaega saatja võib lasta pikendada.

104². 1) Õnnitlustelegrammidena, tariifis ette nähtud erilise alandatud sõnataksiga, on lubatud lihtkeelsed kindla tekstiga telegrammid, mis sisaldavad õnnesoove või tervitusi jõuluks, uueks aastaks, ülestõusmise pühiks, sünni-, leeri-, pulma- ja juubelpäevadeks ning hõbepulmadeks, samuti ka vastused neile telegrammidele. Õnnitlustelegrammie pühadeks võib anda telegraafile ainult teatud päevade jooksul, mis määratakse postivalitsuse direktori poolt. Enne pühi telegraafile antud õnnitlustelegrammid väljastatakse adressaatidele pühade laupäeva või vana-aasta õhtul; pühade ajal ja perekondlikeks tähtpäevadeks saadetud õnnitlustelegrammid väljastatakse viivitamata.

2) Õnnitlustelegrammide suhtes on lubatud järgmised eritalitused: makstud vastus (=RP=), nõudmiseni postil (=GP=) ja nõudmiseni telegraafil (=TR=).

3) Lühendatud aadresside (eriaadresside) tarvitamine õnnitlustelegrammide aadressis on lubatud.

4) Õnnitlustelegrammid antakse üle viimases järjekorras, s.t. pärast harilikke eratelegramme ja ajakirjanduse-telegramme.

II.

Sama määrustiku § 46 lõik g kaotab maksvuse.

III.

Käesolev määrus hakkab maksma 1. oktoobrist 1934.

Tallinnas, 20. septembril 1934. Nr. 2417.

Teedeminister O. Sternbeck.

Postivalitsuse direktor G. Jallajas.

676. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et 24. septembril 1934 vahetati Helsingis Lisakokkuleppe Tallinnas 11. aprillil 1931 allakirjutatud Eesti-Soome kaubandus- ja laevanduslepingule ratifikatsioonikirjad.

Vastavalt enda artikli 3. eeskirjale astub leping jõusse seitsme päeva pärast peale ratifikatsioonikirjade vahetamist, s.o. 1. oktoobril 1934.

Välisministri k.t. Joh. Müller.

677. Välisministeeriumi teadaanne.

Täienduseks teadaandele (RT 68 — 1932) Eesti-Briti vahelise tsiviil- ja kaubanduslikkudes asjades vastastikku kohtuliku abiandmise konventsiooni jõusseastumisest, Välisministeerium teatab, et, kooskõlas konventsiooni art. 15 (a) eeskirjadega, Briti Esindaja teatas noodiga 22. septembrist 1934 Välisministrile konventsiooni laiendamisest Newfoundland'ile (Newfoundland).

Ametivõimuks Newfoundland'is, kellele tuleb saata palved dokumentide kättetoimetamise ja tõenduste kogumise asjus, on „Registrar of the Supreme Court“ Newfoundland, ning kirjavahetuses ja tõlgetes tuleb tarvitada inglise keelt.

Kooskõlas konventsiooni artikli 15 (b) eeskirjadega astub konventsiooni laiendamine Newfoundland'ile jõusse üks kuu pärast Briti Esindaja teadaande kuupäeva, s.o. 22. septembril 1934.

Tallinnas, 25. septembril 1934.

Välisministri k.t. Joh. Müller.

Tartu linnavolikogult 24. aprillil 1933 kinnitatud

678. Muudatused ja täiendused Tartu linna elektriijaama elektrivoolu müügitariifides.

Tartu linnavolikogu otsustas 27. augustil 1934:

Tartu linna elektriijaama elektrivoolu-müügitariifides, mis kinnitatud linnavolikogult 24. aprillil 1933 ja avaldatud Riigi Teatajas 46 — 1933, teha järgmised muudatused ja täiendused:

2) B. Tööstustariif. a) Tööstustariif nr. 1 muuta ja panna maksma järgmiselt:

Tööstustariif nr. 1:

Kui tarvitaja voolutarvitus on 1 kuu jooksul	1— 300 kv. — à 15,5 senti,
	301— 700 „ — à 15 „
	701—1200 „ — à 14,5 „
	1201—2000 „ — à 14 „
	2001 ja enam „ — à 13,5 „

b) Tööstustariifis nr. 2 muuta hinnatabel ja panna see maksma järgmiselt:

on ühe kuu jooksul	3001— 4000 kv. — à 12,5 senti
	4001— 5000 „ — à 11,5 „
	5001— 6000 „ — à 10,5 „
	6001— 8000 „ — à 10 „
	8001—10000 „ — à 9,5 „
	10001—12500 „ — à 9 „
	12501—15000 „ — à 8,5 „
	15001—17500 „ — à 8 „
	17501 ja enam „ — à 7,5 „

c) Tööstustariif nr. 3 (veskite eritariif) alandada päeva-voolu hinda 1 senti võrra kv., s.o. seniselt 11 sendilt 10 sendile kv.

d) Tööstustariifis ette nähtud öötariifi üldiselt alandada 0,5 senti võrra kv., s.o. senise 7,5 senti asemel 7 senti kilovatt-tund.

e) Tööstustariifi täiendada eritariifiga ja panna see maksma järgmiselt:

Tööstustariif nr. 4.

Tartu ülikoolile ja tööstustele, kes tarvitavad alalist voolu ja kus selle saamiseks on üles seatud umformerid, antakse nimetatud umformerile elektri-voolu hinnaga 11 senti kv.

3) C. Majapidamistariif. Täiendada majapidamistariifi järgmise löi-kega:

Erijuhtudel annab elektriijaama juhatus tarvitajale loa majapidamis-voolumõõtja kasutamiseks ka elukortereis, mis üldreeglina kuuluvad valgus-tustariif nr. 1 alla, ja arvestab nimetatud voolumõõtja läbi tarvitatud voolu 12 senti kv. Niisugusel korral ei ole va'gustustariifis nr. 1 näidatud hinnaalan-dused nende abonentide kohta maksvad.

Need muudatused ja täiendused hakkavad maksma kaks nädalat pärast avaldamist Riigi Teatajas.

Tartus, 20. septembril 1934. Nr. 4691.

Linnapea A. Tõnisson.

Sekretär A. Mägi.